

Anne-Marie Wintels-Vorbereitung gesprek met Mieke Wijdeveld-2018-06-26.docx

Gesprek Mieke

Wat ik wil zeggen:

Het is al heel lang geleden, maar voor mij levert het gebeurde toen telkens weer nieuwe worstelingen op. Het heeft een enorme impact gehad op mij. Op een leeftijd waarin andere pubers de wereld gaan ontdekken en zich zelf, werd ik omringd met mensen die mijn grenzen systematisch negeerden en overschreden. Op mentaal, emotioneel en seksueel gebied. Ik heb er heel veel verdriet van gehad dat ik mijn jeugdjaren hier verloren heb, en ik had er geen idee van hoe heftig en ernstig de gevolgen voor mij zouden zijn. Het heeft me zeer beschadigd op allerlei gebieden, en ik draag er nu nog de gevolgen van.

Dat dit toen heeft kunnen gebeuren is iets dat me steeds opnieuw bezig houdt. Frank maakte misbruik van mij, mijn ouders beschermden mij niet, maar jij speelde hierin ook een rol.

Soms kom ik je tegen in een winkel, op de hei, op straat. Ik lees welk vak je uitoefent. Dan word ik ontzettend boos ... ik zou niemand adviseren bij jou in therapie te gaan, en ik wil tegen je zeggen : "Je had het toen nooit zo mogen doen!"

Je had niet naar mijn ouders mogen gaan en hen vertellen dat het goed was van jou dat Frank met mij een "relatie" had.

Hoe kon je, terwijl je counselor was, dit zo doen? Hoe kon je dit voor jezelf rijmen met elkaar?

Hoe kon je getuige zijn van alle keren dat er seks was in jouw huis, onder jouw dak, in jouw bed ... met een kind nog ... zónder dat je hier iets tegen deed?

Waarom werd ik door jou als een volwassene benaderd, met volwassen verantwoordelijkheden op relationeel, seksueel en emotioneel gebied terwijl ik 15 was?

Ik wil dat je weet dat ik hier nog steeds onder lijd, en dat dit mede door jou toedoen zo is. Jij was mijn leerkracht, mentor en je was counselor op mijn school. De veiligheid die je zei te bieden als counselor, leerkracht en volwassene het was voor mij een moeras van verdriet waarvan ik de diepte pas later ben gaan ervaren.

En ik heb nooit sorry gehoord voor wat jij mij hebt aangedaan. Dat vind ik nog het ergste.

Daarom wil ik dit nu tegen je gezegd hebben.

Bang voor de volgende reacties

Weet je wel hoe erg het daarna was en wat er allemaal door jou gebeurd is? (scheiden, baan kwijt, roddels)

Antwoord : Nee dat weet ik niet, maar dat doet er ook niet toe. Dit zijn allemaal gevolgen van je eigen acties en beslissingen: daar ben je zelf verantwoordelijk voor, niet ik.

Waarom moet je dit na al die tijd weer oprakelen? Heb je ons nog niet genoeg ellende bezorgd?

Antwoord: Ik heb jullie geen ellende bezorgd, dat heb je helemaal zelf gedaan, door de keuzes die je gemaakt hebt. Het is voor mij nu nodig dat ik dit tegen je zeg, ik wil dat je weet wat de impact voor mij is geweest van jouw beslissingen toen. Zeker gezien het beroep dat je uitoefent wil ik dat je dit weet.

Wat ben jij een aansteller, zo erg was het allemaal niet. Jij wilde het toch zelf zo? Jij was nogal een type hoor, dus ga nu maar niet net doen alsof jij het slachtoffer bent.

Zo erg was het wel, en ik was zeker wel slachtoffer. Seks met een minderjarige is verboden, dat wist jij toen al. En dat is niet voor niks zo: juist omdat een minderjarige niet kan inschatten wat de impact zal zijn op haar verdere ontwikkeling. Jij had me, als volwassene, als leerkracht, en helemaal als counselor, moeten beschermen tegen jouw man.

Frank hield van jou, hij was er kapot van toen jij wegging. Ik was bang dat hij zelfmoord zou plegen.

Dat was geen liefde, hoewel ik dat toen wel geloofde. Dat was machtsmisbruik en seksueel misbruik. Gerechvaardigd door het liefde te noemen.

Jij wilde dit allemaal zelf, beetje flauw om het nu bij ons neer te leggen.

Ik was minderjarig. De verjaringstermijn op seks met minderjarigen vanuit een machtspositie is afgeschaft. Dat is niet voor niks. Ik zou nog steeds aangifte kunnen doen.

Zo jong was je niet hoor, je wist het allemaal goed te brengen. Frank hield van jou en jij hebt hem kapot gemaakt.

Ik was minderjarig. Ik heb niemand kapot gemaakt. Dat heeft hij helemaal zelf gedaan, samen met jou, door de keuzes die jullie maakten.

Zijn we nog niet genoeg gestraft?

Je bent nog nooit bij mij geweest om aan te geven dat je begrijpt wat de impact moet zijn geweest voor mij en wat jouw rol daarin is geweest. En dat je hier spijt van hebt. Dus begrip van mij voor jou kan geen sprake zijn.

Blijf je ons lastig vallen? Je hebt me al eens uitgescholden ... was dat niet genoeg?

Nee.